

en sterker maakt. Onder deze groepering van de Raad, die al betrekkelijk uitgebreid is en niet een vast aantal leden heeft - het varieert heel sterk - vinden we dan de kleine groeperingen. De kleine groeperingen kunnen we onderscheiden in de groepering van op aarde gedeeltelijk ingewijden, dus de adepten, daarnaast degenen, die in de geest een bepaalde inwijding bereikt hebben. Het zijn over het algemeen entiteiten, die begrip hebben voor de kosmische orde, de wetmatigheden waarin de schepping en waaruit de schepping schijnt te bestaan. Ook zij zoeken dus dat licht te vinden en ook zij beseffen dat er een zekere eenheid bestaat in de schepping, zodat een licht dat schijnt in een fel contrast tegen een grote hoeveelheid duisternis in feite geen vreugde is en geen vrijheid, maar eerder een soort benauwdheid, waarbij je je voortdurend afvraagt hoe dat licht maar het duister gebracht kan worden. Onder deze groepering vinden we dan ook weer vaak de leiders van andere groepen. Bijvoorbeeld één van de vooraanstaande personen van onze orde is Broeder Theodotus, en Theodotus, een gekozen naam dus niet een vroegere naam, leeft dus in dit milieu van de grote ingewijden, degenen die onder de grote meesters proberen om het licht kenbaar te maken, of moet je zeggen om een eenheid tot stand te brengen, waarbij je eigenlijk niet alleen meer denkt "ik" maar waarbij je altijd denkt in termen van "ons", "wij". Als je zegt ons, denkt u nou geef mij maar een pond, en dat is natuurlijk ook weer niet de bedoeling. Dan vinden we daaronder dus in zeer veel verschillende graden van bewustzijn degenen, die zich aangetrokken voelen daardoor, en die streven naar een begrip, een zekere wederkerigheid, die streven naar wat wijverdraagzaamheid noemen maar wat in feite is het bezien van een K eenheid in een verscheidenheid. En daar horen dan weer op aarde mensen bij. Sommigen zeer ver gevorderd, anderen misschien net beginnend. En ook bij hen bestaat ergens de behoefte om jezelf waar te maken door meer te zijn dan je zelf ooit kunt zijn, door te behoren tot een grote diversiteit, waarbij je dan juist door je eigen kwaliteiten en mogelijkheden, betekenis krijgt.

Het is duidelijk dat een groep als de O.D.V. dus wel bepaalde denkwijzen kent maar eigenlijk geen vaste leerstelling heeft, er bestaan geen dogma's. Anders wordt het wanneer we denken bijvoorbeeld aan de groepering van het Priesterrijk. Het zg. Verborgene Priesterrijk kan in z'n hoogste graden gewoon worden beschouwd als één met de leiders van de Witte Broederschap. Daaronder groeperen zich dus de ingewijden, die een speciale taak hebben op aarde. Zij zoeken voornamelijk de mens bewust te maken van zichzelf en daarnaast van de mystieke geheimen en ook wetmatigheden, die de kosmos regeren. Onder dit Priesterrijk, dat dan ook weer verschillende graden zou kunnen worden ingedeeld, vinden we een geestelijke groepering, die betrekkelijk groot is. En deze groepering probeert te beschermen en te inspireren. Hun werk is voornamelijk gericht op leden van hun eigen genootschap, d.w.z. dat je dus veel verschillende groepen kunt krijgen, die bij dat Priesterrijk horen - zij noemen zichzelf niet eens allemaal Rozenkruizers - maar wel kennen ze allen ongeveer hetzelfde systeem. Zij gebruiken een vergelijkbare of gelijke symboliek en bij allen is kenmerkend het streven naar erkenning van jezelf en de mystieke beleving van het hogere ik.

Dan kun je daarnaast zeggen dan hebben we het systeem van de loges. Misschien zou je het met een term, die u niet moet misverstaan, de vrije denkers kunnen noemen. Wanneer wij de kosmos opbouwen in onszelf, dan doen we dat aan de hand van de feiten, die wij begrepen hebben. Maar hoe meer wij begrijpen hoe meer de kosmos in ons zelf gaat gelijken op de kosmos buiten ons. Wij worden een intensief deel ervan, zoals dat in bepaalde massonische loges wordt uitgedrukt: We zijn de recht behouwen steen, die op zijn juiste plaats in de tempel staat. Hier zijn ook weer veel geestelijke stromingen bij, maar omdat het vrij denken is, het is vanuit jezelf de waarheid zoeken en proberen die met anderen te delen, is er een veel minder sterke binding op het gebied van besef en bestreping. Wel blijken er sterke bindingen te zijn op grond van mystiek en vooral dus de mystieke belevingen en de rituelen, die ook de loges allemaal wel kennen enigszins. Die spelen dus een zeer grote rol, ook juist bij die contacten waarbij de geest een rol speelt.

Ik heb hier drie verschillende groepen genomen eigenlijk. De Witte Broederschap wordt al te vaak met de Theosofie geïdentificeerd. Dat is niet juist. Weliswaar is de inwijding op de openbaring, waaruit de Theosofie ontstaan is, door leden van die Witte Broederschap tot stand gebracht, maar dat wil nog niet zeggen dat beide groepen identiek zijn. Wanneer we spreken over het Verborgene Priesterrijk, dan heb je het gevoel dat je alleen te maken hebt met de mensen van bijv. de Rozenkruizers en soortgelijke groeperingen. Dat lijkt zo, omdat zij in vele gevallen de leringen doorgeven en gelijktijdig ook bepaalde krachten ontwikkelen, waardoor inwijding mogelijk wordt. Maar goed, er zijn vele andere groepen ook mee verbonden, en het Verborgene Priesterrijk heeft even zo goed een rol gespeeld in Tibet als bij de zg. Priesters van Anubis in Egypte. Dus dat loopt ook door de tijden heen en je kunt niet zeggen hier is het begonnen en daar is het geëindigd.

Een totaal andere vorm van geestelijke broederschap vinden bij godsdiensten. Een godsdienst heeft, zoals u weet, de neiging om dogmatisch te zijn. En wie zich volledig onderwerpt dogma's van een kerk, komt tot een eenzijdigheid van beleving en eenzijdigheid van ontwikkeling maar ook, en dat is misschien nog veel belangrijker, een eenzijdige reactie op geestelijke werelden. Hier kennen we een eigenaardig verschijnsel. Als ik bijvoorbeeld mag aanstippen. Wanneer we te maken hebben met het katholicisme, het Rooms-katholicisme bij voorkeur maar ook de andere vormen van christendom, dan zien we dat hier over het algemeen een strenge dogmatische gebondenheid is. Degenen, die daar uit voortkomen, vormen groepen, en hun formuleringen en wijzen van denken zijn nog wel degelijk kerken kerkelijk. Maar toch zoeken ze naar vrijheid. Zo blijkt bijv. dat deze entiteiten, die dus uit het streng dogmatische christendom voortkomen, zich heel sterk manifesteren bij bepaalde vrijzinnige gemeenschappen en ook bijv. in de oud-katholieke kerk. Hier zien we heel eigenaardige ontwikkelingen en uit het totaal van die kerkelijke groepen zien we ook weer geestelijke broedersschappen ontstaan, die proberen bijvoorbeeld eenheid tot stand te brengen. En dan komen we terecht bij degenen, die op de achtergrond, de geestelijke achtergrond staan, van de bahaar(?) en die proberen de gelovigen daar in hun meditatietechnieken en belevingen te helpen.

Hier heb je dus ook al weer in het kerkelijke groepen die werken, maar het blijkt nu dat naarmate de groep zelve eenzijdiger is in zijn benadering van de kosmos, het aantal hoge entiteiten, dat daartoe kan behoren, kleiner is. Ik hoop dat het duidelijk is zover.

Je kunt je nu af gaan vragen natuurlijk of dit voor elke godsdienst zo is. Ja inderdaad. We kennen dus zo goed geestelijke groepen, die vanuit een boeddhistisch standpunt werken als groepen die werken vanuit een islamitisch standpunt. En er zijn nog heelwat andere godsdiensten te bedenken, waarin dat ook een rol speelt. In alle gevallen wordt getracht te inspireren, soms openbaringente geven, soms verschijnselen te wekken. Alles samenvattend, geestelijke broedersschappen richten zich op de wereld van de mens omdat ze in die wereld van de mens de mogelijkheid zien het licht en de ervaringen, die belangrijk zijn voor die groep zelf, sterker te doen worden. Hun werken en ingrijpen is in feite het bevorderen van een grotere eenheid, waarin dus de kosmos, zoals die beleefbaar is, voor een geestelijk ik groter zal worden.

Tot zover voldoende? Heeft u tot zover commentaar of vragen? Neen! Nu dan moeten we proberen om nog een eindje verder te gaan.

Wanneer u te maken hebt met een geestelijke groepering, dan zijn er allerhand, zullen we zeggen eigenaardigheden. Voorbeeld: Orde der Verdraagzamen werkt voornamelijk inspiratief, daarnaast door middel van verschillende mediums, en probeert op die manier het denken van de mens te scholen. We zeggen, wanneer een mens vrij wordt in zijn denken, meer kanten ziet van de probelemen, dan zal hij daardoor automatisch ook juister gaan reageren. Wanneer een mens geconfronteerd wordt met een situatie, die hij niet kan overzien, dan raakt hij al heel gauw dolgedraaid. Probeer die mens een inzicht te geven in de situatie van de wereld, waarin hij leeft, van de geestelijke probelemen en werelden, waarmee hij te maken krijgt. Dus hoofdzakelijk eigenlijk voorlichting en zoals u misschien wel gemerkt hebt, een tikkie propaganda zo nu en dan.

Wanneer je nu echter kijkt naar wat je eigenlijk probeert te doen, dan zijn er strijdigheden. Wij kennen bijv. een geestelijke groepering, die ook in Nederland wel werkt. Men noemt zich de Broederschap van het Kruis. De groepering omvat zeer vele christenen, die net iets boven hun, laten we zeggen benepen christendom uit zijn gegroeid in de geest. Als je als Leger des Heils mens overgaat, en je zoekt het in een vrije benadering van iedereen om te redden wat er te redden is altijd, dan kom je daar terecht. We kennen ook de zg. Kosmische Orde van de Ank, die voor zover overigens mij bekend in Nederland één zeer kleine uitlaat heeft. Ja, die knalt nog ook wel eens zo nu en dan. Zeer temperamentvolle dame. Dat heeft al voor enkele verwarrende effecten gezorgd, maar daar gaat het niet om. Deze kosmische orde probeert om de contacten ~~van~~ met de gehele kosmos mogelijk te maken. Er zitten enkele, ik zou haast zeggen science fiction aspecten aan vast, maar in hoofdzaak gaat het toch om het scheppen van een geestelijke eenheid en aanvaarding t.a.v. de kosmische krachten, die overal aanwezig zijn, en die in de geest én in de stof elders in de kosmos een rol zouden spelen. Voorlichting is over het algemeen zeer mystiek, maar zij heeft weer de mogelijkheid om de mens iets mee te laten beleven en hem zo verder te brengen. En dan proberen we het altijd weer met sfeer, we proberen het met een zekere magie. We proberen kort en goed in een mens meer wakker te maken dan alleen zijn verstand.

Degenen, die daar het sterkste mee gewerkt hebben, zijn eigenlijk wel de broeders die voornamelijk in Engeland de mystieke benadering van het leven en de kosmos hebben willen brengen. Ze hebben eigenaardige exponenten voortgebracht, Marian Baker (?) is één van hen bijv., en ze hebben in alle gevallen eigenlijk getracht het onderbewuste van de mens aan te sluiten op een kosmische harmonie. Een rotwoord hè, die kosmische harmonie

Ik zit er altijd een beetje mee. Dan denk ik dan komt de postfanfare met de drumband. Ofschoon dat tegenwoordig ook al weer veel ~~XXIX~~ aardiger is, heb ik gehoord. Veel leuke beentjes vooraf, en dan komt de soep. Notensoep!

Nu moet u goed begrijpen dus een kosmische harmonie, die door het onderbewustzijn wordt bereikt, betekent dat je een meer direkte relatie krijgt, niet alleen maar met die kosmos, maar met alle werelden of sferen, die in die kosmos bestaan. ~~XX~~ Dat is voor een broederschap in de geest heel erg belangrijk, want op deze manier kun je eigenlijk zonder dat de mens daardoor vervreemdt van de wereld - hij blijft normaal redelijk reageren - die extra waarde geven, die men dan waarschijnlijk later ESP gaat noemen, extra sensor perception, of paranormaal waarnemingsvermogen; een gevoeligheid, die niet meer redelijk bewust benaderd kan worden, maar die wel een voortdurende verrijking betekent van die gehele redelijke wereld van de mens. De stelling, waarvan men dan uitgaat, is eigenlijk deze: De grenzen, die getrokken worden tussen de wereld van de stof en de wereld van de geest, tussen de geestelijke sferen onderling, zijn niet waarlijk existent, ze bestaan niet echt. Zij zijn eerder onbegrip, angst of onvermogen tot aanvaarding, waardoor wij dingen van een kosmische werkelijkheid van ons proberen te verwijderen, terwijl zij anders zijds toch deel uitmaken van ons wezen en voor een volledige ontwikkeling bij ons ik behoren. Ik hoop dat ik de stelling juist genoeg heb weergegeven. Wanneer je van dat standpunt uitgaat, dan gaat het niet alleen om het brengen van ~~XXX~~ geestelijke boodschappen aan de mens; het gaat er eerder om om die mens zo vrij te maken, dat hij in geestelijke werelden en sferen ook lering op kan doen, dat hij de krachten die rond hem zijn aanvoelt ook wanneer ze niet met zijn normale zintuigen waarneembaar zijn, en deze reactie dan vertaalt in een aanpassing van zijn eigen redelijke reacties. Hier kun je erg veel mee bereiken, en ik geloof ook dat er op aarde heel wat gebeurt dat eigenlijk alleen maar mogelijk is doordat de mensen op een of andere manier geleerd hebben iets van de grenzen al te overschrijden.

Voor andere groepen is het weer belangrijk om te zorgen, dat iets voor de mens direkt kenbaar wordt. Deze groepen, ik zal ze niet allemaal bij name noemen, houden zich o.a. bezig met het inspireren van kunstenaars. Zij proberen invloed te krijgen op wat zij zien als de dwaasheid van de menselijke constructiezin. Zij gaan uit van het standpunt, dat doelmatigheid niet altijd de vijand van schoonheid behoeft te zijn, en dat alle schoonheid doelmatig is zodra zij als zodanig ervaren wordt. Dergelijke groepen proberen als het ware in uw leven iets anders wakker te roepen, want wat is schoonheid. Schoonheid is de innerlijke verstillings gepaard gaande met een volledige aanvaarding van het beleefde. En waar dit tot stand komt heb je in feite ook weer een ogenblik een resonantie met de kosmos, kosmische harmonie. Je bent, zoals men dat vroom pleegt uit te drukken, door de schoonheid vaak onmiddellijk met God verbonden. Groepen, die zich daarmee bezig houden, ach die vinden het natuurlijk erg leuk wanneer er grote kunstwerken tot stand komen. Zij zijn ook g degenen, die zich helemaal niet druk maken wanneer iemand zegt, dat Rembrandt de Sixtijnse kapel heeft geschilderd of een ander vertelt dat de Nachtwacht van Paulus Potter is, de man die eens bekend stond als de stier.

Kijk deze namen en alles dat is op aarde belangrijk, maar wat de mensen beleven is belangrijk. Nu kun je zeggen, ja - ik had het nu over de Nachtwacht, waarschijnlijk omdat hij op het ogenblik veel los heeft geslagen steeds weer bij de mensen - maar wanneer je daar naar kijkt, dan is het niet alleen de bewondering voor de kunstenaar. Je dringt eigenlijk een ogenblik door de tijd heen. Je ontmoet op het doek mensen, waarvan je weet dat ze er niet meer zijn en die toch ineens zo erg levend worden. Het is of het kunstwerk ergens een overbrugging vormt tussen leven en dood. En wat betreft zijn er ook anderen, die dat hebben gedaan. Er zijn primitieven geweest, van der Weyde bijvoorbeeld, die eigenlijk in hun primitiviteit niet alleen het verleden deden herleven, maar die in de mensen vertedering wakker riepen. Zelfs iemand als een Grandma Moses is representant van degenen, die misschien niet altijd op een volledig artistiek verantwoorde wijze toch een enorme ontroering kunnen wekken. De vertedering, waarbij men onwillekeurig het goede uit het verleden in zichzelf tracht te herhalen en daardoor ook weer in zijn eigen wereld activeert door uitstraling van gedachten. Ik zou hier ~~xxxx~~ natuurlijk kunnen overgaan tot absolute kunstkritiek, maar het lijkt mij overbodig.

Alles wat je door de loop der tijden heen hebt gezien, heeft met de geest te maken en met geestelijke broederschap. Want de wereld van de geest is niet zo gescheiden van de wereld van de mensen, als men zich dat kan voorstellen. U ziet mij nu op het ogenblik in een gestalte, die niet de mijne is. Ik was veel eleganter in mijn tijd. En u zegt nu ja dat zal dan wel een geest zijn. En u realiseert zich helemaal niet dat ik dadelijk wegga maar dat ik dan ook in uw mensenwereld kan rondwandelen. En dat ik, zoals ik het ook nu probeer te doen, kan reageren op gedachtenuitstralingen, dat ik iets kan begrijpen van wat in uw wereld gebeurt, en dat ik misschien zelfs iemand zou kunnen aanstoten, ook al is dat dan ja een soort telekinese, en zeggen hé kijk uit suffert en zo/.....

misschien iemand wat ongenoegen kan besparen. Onze werelden zijn niet zo ver gescheiden als u denkt. Daarom kun je ook veel moeilijker dan u zich kunt voorstellen een lijn trekken tussen de geestelijke broederschappen in de sferen en in uw wereld. Het loopt eigenlijk door elkaar.

Eén van de mooiste voorbeelden daarvan, dat zult u ook wel begrijpen, is het zg. Wessak-feest. Ik neem aan dat deze term u bekend is?

Hoe is dat?

Wessak-feest, genoemd naar een riviertje in een tamelijk stijl bergdal, de Karako-roems, maar de vinden nu de bijeenkomsten niet plaats, niet meer, enige tijd al niet. Maar die naam is behouden gebleven. Nu kun je je dat Wessak-feest voorstellen als een zeer symbolisch gebeuren. Je kunt er ook praktisch naar kijken. Wat zie je dan? Mensen, die in de buurt wonen, mensen met een zekere geestelijke achtergrond, anders zouden ze daar niet wonen, enkelen die om welke reden dan ook in de materie de reis gemaakt hebben. Dat is vaak een heel verre reis; op het ogenblik bovendien tamelijk riskant. Die zijn er in de stof. Laten we nou eens zeggen dat er 500 mensen in de stof zijn, lichamen aanwezig. Maar dan heb je ook een aantal mensen, die in de geest aanwezig zijn. Niet allemaal zo volledig bewust misschien, maar door uittrekking. Hun geest heeft, terwijl het lichaam in rust is, dat lichaam verlaten, en op een of andere manier voelen zij zich aangetrokken tot het gebeuren; misschien weten ze wat er gebeurd. Ze vormen eigenlijk een soort, ja, vleugels, een soort tribunes, maar ook uit de geest zijn er aanwezig, en die mengen zich daartussen, wanneer zij niet veel te maken hebben daarbij, dan vind je die daar gemengd. Er zijn vele verschillende werelden verenigd. Het kan zijn, dat stof - mens, geest van een overgegangene en een uitgetreden geest van iemand, die nog leeft op aarde tezamen staan, samen beleven en samen spreken. Er zijn mensen in de stof, die staan in de zg. maan. Dat is alleen maar een symbolische naam al weer voor de opstelling, omdat je nu eenmaal die twee vleugels hebt. Het zijn degenen, die alleen kijken. De deelnemers staan dan in een soort halve cirkel. Die noemen ze dan wel de maan. Daar staan mensen in de stof. Maar er staan ook uit verschillende grote geestelijke werelden, lichtende geestelijke werelden entiteiten bij. Zij zijn daar bij elkaar. Je kunt dat niet zien als een opstelling in stoffelijke zin, maar het is een aanwezigheid. Daarvoor vind je dan wat men ook wel het carré noemt, voorgesteld als een vierkant, omdat het de uitdrukking is van de gelijkwaardigheid van alle werelden. Daar vind je ook iedereen door elkaar en kan een stoffelijke ingewijde staan te praten met iemand die allang weg is gegaan. Er staat misschien een John Smith te praten met Bramantus. Waarom niet. Daarboven vind je dan weer wat men noemt het altaar. Het is geen echt altaar, maar hier is dus het punt van concentratie. Er zijn bepaalde personen bij. En daar is een enorme werking. Dan moet u niet denken aan schijnwerpers ~~na~~ of een licht. Maar er is een trilling, en die trilling nu beroert iedereen op zijn eigen wijze. D.w.z. de hoog bewuste ontvangt veel meer daaruit dan degene, die er net voor de eerste keer bij komt kijken. Maar het is een gelijktijdige beleving van een gelijke kracht, waarbij men zich half bewust meestal toch ook wel weer richt op die beleving van anderen. Er ontstaat een soort telepatisch spanningsveld en dat betekent dat iedereen, die er bij is, eigenlijk meer beleeft dan hij persoonlijk eigenlijk ooit zou kunnen verdragen. Hier zijn alle werelden bij elkaar.

En ga je kijken wat daar aanwezig is, dan hoor ik iemand flusteren dat is de Witte Broederschap. Ja die zit er ook bij. Er zit een stukje O.D.V. tussen en er zitten Broeder van het Kruis. Er zitten barmhartige Zusters van Liefde ook tussen. Ja die hebben zich in de geest voortgezet. De stichteres was namelijk zeer feministisch en zeer liefdevol en ze heeft haar activiteiten in de geest voortgezet en werkt nu in het Franstalige gebied. We vinden daar het zg. Verborgene Priesterrijk, maar we vinden ook de Laatste Openbaring der Engelen, wat ook een groepering is. Je kunt het zo gek niet bedenken, of het is er. Kun je nu zeggen het is het feest van de Witte Broederschap? Ja dat zegt de Witte Broederschap. Maar de anderen die er bij zijn omschrijven het op hun wijze, maar het is het één en hetzelfde gebeuren; er is geen reële scheiding. Er is niet mensenwereld en allerhand geestenwerelden. Het zijn geen laatjes, die opengetrokken worden, waaruit dan toevallig iemand binnenkomt. Neen. Het is gewoon een eenheid, omdat de kosmos een eenheid is.

Het klinkt allemaal een beetje vreemd als je het zo verteld. Dan krijg je het gevoel, dat ik eigenlijk veel minder zeg, dan ik zou willen zeggen. Een betoog als dit moet een mate van redelijkheid behouden. Zelfs al is wat je zegt onredelijk, dan moet je het nog op een redelijke manier weten voor te stellen. Ik probeer dat. Maar wat kan ik u vertellen van die flitsen, die over en weer gaan. Van die eigenaardige huivering, die eigenlijk gelijktijdig een beroering is en een gedeelde gedachte, die in de sferen onderling voorkomt, tussen de sferen, maar ook tussen de sfeer en de aarde mogelijk is.

...../.....

Het is veel minder belangrijk dat nu denkt hoe een geestelijke broederschap zich noemt. Het enige belangrijke is de harmonie, die ze bezit. De eenheid, de volledige wederkerige aanvaarding, de wijze waarop ze openstaat voor het geheel van het al en al het levende daarin, en vanuit zich probeert om al het levende dan ook de erkenning mogelijk te maken van die eenheid. Dat zijn de dingen, die wij vertellen.

Er zijn een onnoemelijk aantal geestelijke groepen. De geestelijke groepen uiteten zich op aarde. Maar soms dan blijkt dus dat je beter het oude hoofdstuk af kunt sluiten. Dan neem je dus een andere aanduiding voor hetzelfde werken, je gaat gewoon verder. Want namen zijn niet belangrijk. Het is een mentaliteit, zouden de mensen zeggen. Wij zeggen het is inhoud en harmonie, waardoor de broederschap in de geest wordt bepaald. Maar het is precies hetzelfde wat reflecteert bij u in de stof. De meeste mensen hebben een heel verkeerde voorstelling van zaken. Bijv. men denkt aan die O.D.V., die Orde der Verdraagzamen wat overigens alleen onze naam is voor het Nederlandstalige gebied, die komt hier naar beneden om alle mensen verdraagzaam te maken. Nu als we dat zouden willen, dan zouden we beter uit kunnen scheiden. Eerlijk waar. Het gaat er niet om om die mensen verdraagzaam te maken in een volledige aanvaarding van alles. Het gaat er om om de mensen te laten zien dat er een vergelijkbaarheid, een gelijkwaardigheid kan bestaan tussen henzelf en anderen. Weet u, de Orde probeert - u vergeeft mij de opmerking; de formulering is voor sommigen niet geheel prettig - maar wij proberen de kaalhoofdige ouderling tot een geestelijke aanvaarding te brengen van het langharig tuig en omgekeerd zonder daarbij de eigenschappen van één van beiden te willen aantasten, maar hopen in beiden een begrip voor de ander en de waarde van de ander wakker te maken. En nu zult u zeggen, ja goed dat zijn jullie. Maar doen toch al die anderen ook. En je moet je altijd uitdrukken en het formuleren in overeenstemming met de mensen tot wie je spreekt. Als je bij een gemeenschap komt van mensen, die sterk kerkelijk zijn ingesteld, dan kun je daar geen conféranse van maken, dan moet het een preek worden. Als je in contact komt met mensen, die juist de enghartigheid en de plechtstatige formulering ontvluchten, dan moet je proberen om juist die conféranse te brengen, maar dan moet de inhoud, die in de preek ook lag.

Ja, het is natuurlijk iets wat je je moeilijk kunt voorstellen. Stelt u zich voor: Daar komt de dominee of de pastoor de preekstoel op stommelen, hij schraapt zijn keel zoals dat dan gaat; "Bemide gemeente. Ik was juist op weg naar de kerk en toen zag ik daar een politieagent staan vloeken. Ik zeg tegen hem: Wat vloekt u, vriend. Toen zegt die agent: Ik ben aan het oefenen, want mijn zoontje heeft een slecht rapport." Als je dat gaat vertellen, zegt iedereen die vent is gek. Nu vind ik het ook geen geslaagde mop maar geslaagde moppen verwacht je in een kerk niet. Dus dat kan niet, zegt men. Maar waarom kan het eigenlijk niet. Kun je niet met een grap even dicht bij God staan als met een plechtig woord. Soms geloof ik zelfs wel eens dichter. Plechtige woorden hebben de neiging zich tussen de mens en de werkelijkheid te schuiven. De grap maakt de mens bewust van de werkelijkheid en de hoge kracht, die er in schuilt. Zo denk ik ten minste. Het is bij verschillende van ons in de Orde een opvatting, ofschoon niet iedereen het tot het extreme doorvoert, zoals onze vriend Henri. Henri zei eens een keer, dit mag ik misschien ook citeren. Hier is wat meer reclame voor de Orde, hoor. Dat mag u rustig weten. Hij zei eens een keer: Kijk eens, een Orde-lid is iemand, die geleerd heeft te lachen om opmerkingen, waarvan hij de juistheid erkent, maar gelijktijdig de bespottelijkheid beseft. Ik geloof dat dat eigenlijk hier waar is. Maar wat hier waar is, kan ergens anders wel helemaal anders liggen. Waarom zou je hier spreken in plechtstatige termen. Dat is niet nodig. Aan de andere kant er is hier een zekere emotionele noodzaak. Je moet wat proberen uit te dragen, dat verder gaat dan het woord alleen. En dat doe je dan. Ergens anders, daar moet je misschien weer dichten. Of je moet het zoeken in een wonderlijk stengebruik. Maar hoe je het ook doet, je moet jezelf overdragen aan een ander. En zoals je dit doet naar de mens toe, zo doe je dat ook vanuit de geest. Je maakt een band tussen alle werelden. En degenen, die dat op een bepaalde manier uiteten, heten dan een geestelijke broederschap. En die broederschap brengt dan bepaalde denkbeelden voort, en die denkbeelden die worden in een soort dogma samengetimmerd tot een half-esoterisch, half-mystiek kerkje zonder direkt geloof. Maar waar ligt het verschil. Is het belangrijk of je theosoof of antroposoof bent. Is het belangrijk welke kerk u nagaat, is het belangrijk op welke manier u zoekt naar de werkelijkheid van uw wezen de werkelijkheid van uw God, of is het belangrijk dat u leert te beleven. Is het belangrijk hoe je de kosmische kracht, de liefde of hoe dan ook noemt? Is het belangrijk dat je ze kunt ervaren. Is het belangrijk, dat een bepaalde groep een naam heeft of is het belangrijk, dat ze vanuit het hoogste probeert als het ware de kracht naar de mensen toe te sturen.

U spreekt over een geestelijke broederschap. Ja mijne vrienden, dan moet je juist daar eigenlijk op letten. Dat betekent, dat ik mijn inleiding zo langzamerhand afrond.

Wat is belangrijker dan alles wat je zeggen kunt. Wanneer je kijkt naar het aantal broeders-
schappen in de geest, en ik probeer dit even op menselijke wijze te tellen, dan kom ik tot
ettelijke miljoenen. Nu ja, we hebben ook een behoorlijk bevolkingsaantal. Geen aanwas,
meer spoeling. Het gaat weg naar aarde, het komt terug en moet schoongemaakt worden, en
gaat weer verder. Dus kijken we naar de groepen, die op dit moment voor deze wereld
werkelijk belangrijk zijn, dan komen wel altijd nog tot een getal van rond 500. En als
we kijken naar de leringen, die er uit zijn voortgevloeid, dan kunnen we zeggen dat alle
varianten even samengeteld tot één geheel we komen tot ongeveer 25 verschillende rich-
tingen op aarde. Al die richtingen doen in feite hetzelfde. Als je Jezus wilt gaan zien
als de man van de wetenschap, het weten van Jezus wilt uitdrukken in je eigen leven en
beleven, is dat zoveel anders dan de man die voor de spiegel gaat zitten en probeert de
waarheid van zichzelf te zien in het schamele licht van een kaars? Ben je dan werkelijk
zoveel anders dan degene, die tijdelijk als een derde zuil tussen de zuilen staat en
zichzelf beschouwende probeert de weg te vinden. Het maakt toch geen verschil uit?
En zijn al die mensen dan in eens beter, wijzer of minder wijs, dan degene die languit
gestrekt in kruishouding voor een altaar ligt en roept tot God? Zij zijn allemaal het-
zelfde. Hoofdrichtingen, zeker. De één zoekt het in Zen, de ander grijpt terug naar de
geheimen van het yoga. En weer een ander zoekt het misschien in de vergeelde folianten
waarin oude filosofen hun gedachten hebben neergeschreven. Hoe het ook zij, ergens zijn
ze gelijk want ze zijn op weg naar hetzelfde doel. Alle wegen voeren tot één waarheid,
er is maar één weg. Die weg omvat het totaal van de mensheid, omvat het totaal van de
sferen. Het begin ervan ligt steeds in het onbesef van jezelf, en het einde is het besef
van jezelf als deel van de totaliteit. Dat is de werkelijkheid.

Geestelijke groeperingen in overvloed. Op aarde, broedersschappen in de geest, genoot-
schappen, openbaringsgroepen, die zijn er plenty. Maar als je op het strand staat, vind je
dan belangrijk om te zien wat het basismateriaal is van elke zandkorrel. Dat zijn ook
heel wat verschillende materialen, of zeg je dit is het strand, en door het strand kom ik
aan de zee. Geloof dat je het zo moet zien. Broedersschappen in de geest in de sferen,
broedersschappen op aarde, combinaties van beide werelden, voortdurende wederkerige be-
invloeding tussen wereld van de geest, zelfs de hoogste, en de menselijke wereld, zij
vormen tezamen alleen maar de weg, die we kunnen volgen om die oceaan van oneindig-
heid het licht te vinden. De enige werkelijkheid is die, die overblijft wanneer we de
illusies van vorm en ook van onze eigen belangrijkheid achterlaten. Hebt u commentaar?

x Wat is de wereld van uw eigen beleving?

- De wereld van mijn beleven is de wereld, waarin gedachten soms als levende trillingen
je aanspreken, waarin belevingen die je nog niet kunt verstaan als wonderlijk kleurenspeel
voortdurend je omringen, zodat je verstomd bent van een schoonheid, die je nog niet kunt
vertalen. Dat is mijn wereld. Een wereld waarin je eigenlijk je gedachten zo volledig
deelt, dat je soms niet eens meer weet wie denkt, ben ik het of is het de ander, maar je
weet wel bedenken is, waar het is of vreugde of beleven. En die kleuren, die we bewonderen
het is maar vergelijk natuurlijk. Deze wisseling waarin de schoonheid kaleidoscopisch
voortdurend zichzelf vernieuwt, die je met vreugde en toch verbazing voortdurend ondergaat.
Het is iets waarin we een teken vermoeden. Het is of het letters zijn, die we nog niet
kunnen lezen. Soms kun je een letter lezen, dan begrijp je het. Dan ben je zo blij. Dat is
mijn wereld. Voldoende?

Nog iemand wat te vragen.

x Als je iets in een broederschap vastlegt, loop je dan niet het gevaar om gauw in
dogma's te vervallen, zoals in de kerken?

- Ja, helaas wel. Ik zou het eigenlijk zo willen stellen. Wanneer je dus in een broe-
derschap samenwerkt, zijn regels noodzakelijk. Maar ze zijn zo iets als een verkeers-
reglement. Het is een poging om het verkeer in de broederschap een zekerheid mee te geven
waarbij echter de regels niet zonder meer altijd juist zijn, maar de regels helpen ons
totdat we zover zijn gekomen dat we weten waar de regel toegepast moet worden en waar we
haar kunnen verwaarlozen. En dan komt er ook geen dogma. Dan begrijp je het is eigenlijk
een methode van werken. Op het ogenblik dat je er een dogma van maakt, zeg je eigenlijk
ik wil dit niet zelf zijn en niet beleven. Daarom fixeer ik het als een waarheid, die on-
aantastbaar buiten mij staat en ik ontleen aan mijn erkenning van die waarheid de belang-
rijkheid, die ik in mij zelve niet bereiken kan. En ja, er zijn altijd in elke broeder-
schap, in elke groepering mensen, die denken dat de regels hen belangrijkheid op aarde
geven. Dat is niet waar. Belangrijkheid op aarde kunnen ze alleen aan zichzelf ontleen.
De regels zijn er alleen maar om er voor te zorgen dat ze dit zo doen dat anderen daaraan
deel kunnen hebben en dat er geen gevaren voor grote botsingen zijn. Wanneer je de werke-
lijke grondregels van bijv. het Grote Oosten nagaat, massonieke regels, dan blijkt eigen-
lijk dat het gaat om een gedrag, niet om een geloof. Dat het niet gaat om onveranderlijke
regels, maar dat het gaat om de regels waardoor de broederschap in zich zo hoog kan komen
te staan, dat die regels overbodig zijn.

...../.....

Kijken we naar de groepering las de Rozenkruizers bijv. Ja dat vindt u misschien wat vreemd, maar de meesten kennen die, dus daar kun je makkelijker iets over zeggen. Ja Kennedy is aan onze kant ja, maar dat is weer wat anders. Kijk eens, er is een grondorde natuurlijk, er zijn bepaalde regels of wetten. Wanneer je terecht komt in de Rozenkruizerij, dan leer je iets over de kringloop van de ziel. Dat is erg belangrijk. Het is belangrijk, dat je begrijpt, dit is alleen maar een fase, dit is niet totale existentie. Maar als je dan eenmaal weet, dat het die kringloop is, moet je je daar zoveel mogelijk van bewust worden, en niet hier blijven staan met een verheerlijkt idee nu weet ik dat het een kringloop is dus nu hoef ik verder niets te doen. Op dezelfde wijze kun je de grote geheimen van het al doorgronden, de bezielheid van de totaliteit en de verhoudingen van kracht en de werking van de kosmische wetten, de grote en de kleine arcade. Maar wanneer je die beschouwt als een wetenschap, waar je je aan vast moet klampen, dan ben je fout. Het gaat hier om de erkenning van waarde, waarmee je een persoonlijke harmonie hebt, en kunt bewerkstelligen. Iets waar je bewust deel aan kunt hebben, en zodra je streeft naar dit bewust deelhebben, dan heeft het meer zin. Er zijn veel mensen, die denken, is het belangrijk dat ik iets weet? Luister, als u weet hoe u goud moet maken, en u hebt het materiaal niet, wat hebt u dan nog?

In de broederschappen die te veel dogma's hebben en die zich te sterk op die dogma's beginnen te beroepen, ook theosofische groepen doen dat heel vaak, dan heb je eigenlijk te maken met mensen, die zeggen, wij kennen het geheim van het goud maken en dat we het niet kunnen maken, is niet belangrijk, als we het maar weten. Maar ik zeg het is beter het niet te weten hoe en toch het goud te maken, steeds weer, dan het totaal van de kennis te bezitten zonder ooit iets er mee te kunnen doen. Het dogma is de rem op je ontwikkeling op het ogenblik dat je deze dogma's niet gaat beschouwen als een punt van uitgaan, een regelmaat waardoor je anderen kunt begrijpen en met anderen samenwerken, maar ze gaat zien als een zekerheid, waaraan iedereen en alles gebonden is. Ik geloof dat ik daarmee uw vraag heb beantwoord.

Nu als ik het zo bekijk, wilt u liever gaan pauzeren zo langzamerhand. Er is in ieder geval over dit onderwerp op het moment niet veel meer te zeggen. Vrienden, wanneer u zo dadelijk na de pauze over dit onderwerp vragen wilt stellen, ik hou een lijn vrij. Ik zal namelijk niet zelf aanwezig zijn. Een collega van mij neemt het over. Maar ik dacht toch dat zover mijn kennis en inzichten reiken ik dit allemaal wel kan overgeven. U komt er niets aan te kort. Wilt u uw vragen schriftelijk stellen, dan wordt dat meen ik wel op prijs gesteld. De mensen, die het op moeten schrijven, zijn altijd veel korter van stof dan mensen die praten, want die beginnen te denken tijdens het praten. Ze spreken hun gedachten uit en dan weet niemand meer waar hij het over heeft. Dus vandaar dit verzoek.

Dan vrienden, blijft mij nog dit over. Ik wens u allen een prettige gezegende avond, en ik hoop dat u achter het vele wat ik u gezegd heb iets hebt gevoeld van de grote werkelijkheid waarin we leven, een eenheid, die we moeten beseffen voordat we weten wat we zelf zijn. Goedenavond.

DISCUSSIE

Goedenavond vrienden. Aan mij hier de eer om u te woord te staan met al uw vragen. Als het even kan zal ik proberen de antwoorden er bij proberen te vinden. Graag eerst de schriftelijke zaken.

x Kunt u iets zeggen over de zg. kleurorden, bijv. de blauwe orde?

- Wanneer u het over kleurorden heeft, zijn er ook op aarde enkele. Sommige mij niet zo sympathiek, zoals blauwe knoop, groene kruis enz. Maar in de geest kennen we dus de groeperingen, die behoren onder de heren der stralen, en die worden meestal in een kleur uitgedrukt, en in feite betekent dit dat mensen, die een gelijksoortige ontwikkelingsinvloed hebben en geesten natuurlijk - maar ja een geest wil ook zichzelf nog wel eens mens noemen - samenwerken in een groep. Deze zg. kleurgroepen of orden hebben dan ook een eigen programma, een eigen werkwijze, die geheel strookt met de krachten van de heer, waaronder ze werkzaam zijn. Ik hoop dat dit een voldoende antwoord is?

x Kunt u de naam noemen van de stichteres van de Orde van de Zusters van Liefde?

- Ja, hoe heette ze. Dat weet ik nou niet zeg. Het was nu niet zo'n buitengewoon attractief exemplaar. Ja dat was eh Ursula was haar gekozen naam, maar hoe ze nou precies heette .. Het was een Vlaamse, een zeer struise. Ik weet niet of u dat weet maar de meisjes in Vlaanderen zijn soms zeer struis. En wanneer ze té struis worden, dan ligt het dus er aan of ze erg vroom zijn of niet. Vrome gaan in het klooster en worden misschien zusters van liefde, en de anderen hebben vaak ook wat met liefde te doen.

...../.....

Maar ik kan u helaas hier geen antwoord op geven.

x Is droefheid nog een begrip bij u?

- Ja, we zien de mensen op aarde. Kijk, droefheid is iemand die zegt, de zon past niet bij me en dan alle gordijnen dicht doen om hem vooral niet te zien. Droefheid is bij ons, in de werelden waar wij van de meer lichtende groepjes verkeren, dus een begrip uit het verleden. Zoiets als, laten we zeggen, de strijd van de arbeiders bij u zo langzaam maar zeker een mooie herinnering uit het verleden wordt. Ik heb een neef gehad, en die jongen heeft vroeger werkelijk hard gewerkt, en toen hij ontdekte, dat hij daarmee niet veel verdiende, is hij de strijd van de arbeiders gaan leiden. De werkgever heeft er onder geleden, maar hij is er zelf mee bovenop gekomen. Heeft een heel goed salaris. Toen werd hij eigenlijk pas mijn neef; hij trouwde met mijn nicht. Goed, ik mag mij niet te veel uitleven en ik moet uw vragen beantwoorden.

x Kent u het boek "Kringloop van wedergeboorte, reïncarnatie in de praktijk" van Challoner? Zo ja, wat is hierover uw mening.

- Ik moet eerlijk toegeven, ik heb het zelf niet geschreven, dus weet ik er heel weinig van. En over een mede-auteur zegt men over het algemeen, nu ja het is natuurlijk aardig, maar het had beter gekund.

x U kent het dus niet?

- Ik ken het dus niet.

x Kunt u iets zeggen over het gebruik van marihuana, hashisch e.d.? Is er inderdaad veel minder schade dan alcohol aan de fysieke en psychische lichaam en is het goed of slecht?

- Ja kijk, als iemand die dus geleerd heeft dat alcohol de persoonlijkheid en de stemming conserveert, kunt u van mij geen vernietigend oordeel over deze lichtende dranken verwachten. Maar laat mij het zo stellen. Wijn is een geschenk van God, tot je jezelf volgegoten hebt. En waarom zou je dat over hash, of marihuana of andere hennep-producten anders zeggen. Maar is zou wel willen opmerken, wanneer je die dingen neemt om een tekort te compenseren dan gaat het verkeerd. Ik heb iemand gekend, een heel goed violist. Maar op een ogenblik dacht hij toch wel, nou vanavond moet ik er toch wel zwaar aan geloven. En omdat hij het zo zwaar inzag nam hij dus een glas van Nederlands bekendst brouwsel, en in deze op water gelijkende maar zeer krachtige wateren heeft hij zich zover ondergedompeld dat hij zelf dacht dat hij goed speelde. En dat werd zo erg, dat hij toen hij de kritieken las met een hondenzweep op een redacteur is afgegaan. Ja dat was een zeer treurige geschiedenis. Maar zo gaat het met marihuana en al die andere dingen toch precies hetzelfde. Wanneer je het gebruikt om voor een ogenblik wat van die lichte sfeer en vreugde te proeven, waarom zou iemand bezwaar hebben. Uiteindelijk wanneer je de moderne fabricagemethoden en het afval in de atmosfeer gade slaat, dan heb je net zo veel kans om neer te vallen wanneer je bij een chemische fabriek in de buurt bent als wanneer je een stikkie rookt. Ja bij de chemische fabriek stik je. Dus dit is zeker geen, zouden wij zeggen, een groots onderscheid. Neen ik zou willen voorstellen, dat men niet wegvlucht voor zijn onbekwaamheid en problemen, hetzij in alcohol hetzij in andere middelen smoor ze ook niet in rook, maar werk ze af. Als je dan moe bent, ontspan je met een goed glas wijn, met de trots van Schiedam of een hennepproduct naar eigen keuze. Is dit voldoende?

x Nu komen er een aantal vragen, die met het onderwerp niets van doen hebben.

- Goed, ik heb er ook niets mee van doen. Dat is niet erg.

x Sommige getuigen van UFO-fenomenen zouden verklaard hebben, dat wij wakend niet bewust waren van de door hen beleefde avonturen, terwijl zij onder hypnose zouden hebben verteld, dat zij door UFO-nauten aan boord van een UFO waren genomen en daar lichamelijk waren onderzocht. Wat is hiervan waar?

- Ja ik had een neef, die heette toevallig ook Naut. Ja, hij had niets met kosmo te doen, dat niet. Naut droomde dus ook soms. Hij droomde altijd, dat hij thuis de baas was en onder hypnose verklaarde hij dat ook. Zijn vrouw is het er nooit mee eens geweest. Waarmee ik maar wil zeggen, dat onder hypnose veel dingen naar buiten kunnen komen als werkelijkheid terwijl ze in feite niet gebeurd zijn. En als zodanig zou ik dus willen aanbevelen ~~dat~~ het op zichzelf kostelijk gerecht van deze verklaringen te genieten met de nodige korrels zout, waardoor we misschien ook proeven wat er achter schuilt. Want het is vaak de behoefte om in een vliegende schotel weg te gaan, en als je de aarde ziet, wie kan het ze kwalijk nemen. Ik hoop dat u begrepen hebt wat ik heb willen zeggen. Wanneer daar geen bewuste herinneringen zijn, en het onderzoek wordt voorgesteld als een soort medisch onderzoek, dan moet je maar denken dat deze mensen hun wensen innerlijk als waarheid beschouwen. Want wie werkelijk iets kan zeggen over kosmonauten, zal zeer veel kunnen vertellen over de methodiek die zij gebruiken. En juist onder hypnose heeft men, zoals dat heet, een total recall. Dat is een term, zoals gebruikelijk is, te gewich-

tig is om in het Nederlands vertaald te worden, maar je zoudt het een perfecte herinnering kunnen noemen. Die perfecte herinnering maakt het mogelijk om al wat visueel is waargenomen ook in toestand van trance of halve bewusteloosheid later weer naar buiten te brengen. En alleen dan wanneer een zeer uitvoerige verklaring kan worden afgelegd over het geheel wat men waarnam en daarbij aardse beelden kennelijk niet de hoofdrol spelen, zou je kunnen vermoeden dat er iets echt aan kan zitten. U vergeeft het mij, ik ontken de vliegende schotels niet. Trouwens mijn buurvrouw was ook een zeer impulsief iemand, die vond het vliegend soepbord uit. Maar er bestaan ruimtevoertuigen, inderdaad. Maar denkt u nu werkelijk dat ze voor een precies onderzoek iemand mee moeten nemen? Wanneer je zover bent dat je het gehele spectrum van magnetische invloeden beheerst, Nou ja, laat ik het vergelijken. Dat is iemand, die een auto heeft, en dan op een grindpad met een prikslee vooruit wil komen. Dat is toch onzin. Men moet goed begrijpen, wanneer men in de kosmos zich kan bewegen, interstellaire afstanden kan overbruggen, dan beschikt men over een techniek en middelen, die van de aardse zeer sterk verschillen en heeft men zeker niet meer de behoefte om een lichaam zonder meer te onderzoeken. Men brengt het in een stralingsveld en een computer leest wel af wat er precies allemaal aan de hand is. Dus ~~na~~ u begrijpt hoe ik dit bedoel. U vergeve mij de licht afkeurende uitlatingen, maar ik ben altijd iemand geweest van wie ze zeiden: Hij ziet ze vliegen, en juist daarom ben ik terughoudend wanneer een ander iets dergelijks beweert.

- x Ja de volgende vragen hebben allemaal betrekking op deze UFO-geschiedenissen. Vindt het ~~de~~ die vragen nog voor te lezen? ~~Op~~opportunity
- Dat kunt u waarschijnlijk, nu in de gaten hebt gekregen waarmee men het nu weer aan den stok heeft, kan men waarschijnlijk zelf over die opportuniteit beslissen.
- x Dan zal ik de vragensteller verzoeken te zeggen wat hij er over vindt.
- x Laat u hethier maar bij.
- Ik wil niet zeggen dat uw wantrouwen mij vlijt, maar gezien mijn persoonlijke instelling, geloof ik wel dat uw besluit verstandig is, tenzij u zeer beperkende, om niet te zeggen bekribbelende antwoorden op uw vragen wilt horen. Ik voel mij zo ongeveer als een ontvanger van belastingen, die de mens voortdurend weer berooft van zijn illusie dat hij meer verdient heeft.
- x Zoals u bekend zal zijn er de laatste jaren diverse expedities geweest naar Schotland om een onderzoek in te stellen naar het bestaan van het zg. monster van Loch Ness. De laatste expeditie (een Amerikaanse) is er inderdaad in geslaagd om onder-water-foto's van deze dieren te maken, waarbij bleek, dat het hier om voorhistorische dieren gaat (Sauria?), die een grote lengte bereiken, een zeer kleine kop en een zeer lange hals hebben. Berusten deze mededelingen op waarheid en kunt u mededelen tot welke ~~na~~ soort deze dieren behoren?
- Ik moet zeggen dat mijn bekwaamheid om de geslachten onmiddellijk aan te geven, niet voldoende groot is. Maar ik kan u wel zeggen, dat inderdaad er echte monsters van Loch Ness zijn, dat deze behoren tot de periode dat de Sauria op aarde meester waren. Ook al zijn ze wel wat kleiner geworden. Ik neem aan, dat ze enigszins herinneren aan de plesiosaurus. Maar aangezien ik zelf daarmee nog nooit kennis heb gemaakt, kan ik alleen afgaan op hetgeen anderen verklaard hebben, en dat is namelijk een verklaring, die door de Orde is afgelegd in het jaar 1959, toen men ook al zocht naar een monster van Loch Ness. Toch vraag ik mij wel af waarom de mensen toch zo bijzonder graag het monster van Loch Ness willen zien. Je kunt toch ook gewoon rond je kijken.
- x Maar het bestaat dus?
- Dat is impliciet in mijn antwoord. U staat mij even toe dat ik even zeg, hè, een eigenaardige opmerking. U had het namelijk over expedities, die probeerden ~~na~~ dat vast te stellen. Nu heb ik iemand gekend, dat was een exhibitionist. Die heeft het dus wel tot het politiebureau gebracht en niet verder. En ik heb ook een expediteur gekend. Een hele goeie jongen. Maar die wist nooit wanneer ie thuiskwam. De zoon was ook aangestoken. Die jongen was uitermate muzikaal. Als er werk te doen was, was hij meteen met de muziek mee. Dat terzijde dus, en u vergeve mij mijn interruptie.
- x Bestaat de zg. verschrikkelijke sneeuwman werkelijk in de Himalaya? Betreft het een soort aap.
- De yeti. Ik zou de yeti behalve de schedel dus toch meer rekenen tot de beerachtigen. In die tijd hadden ze daar weinig beren. Toen zijn die paar beren, die er waren dus weggevlucht en die hebben zich in holen gevestigd en toen waren ze hollenberen. Maar ja, dat ging ook niet goed, ze sloegen elke keer op hol en daarom zijn ze dus uiteindelijk de mensen na gaan bootsen. Maar ze wilden het hoofd koel houden, en daarom bleven ze nogal hoog. En zo zijn dat dus yetis geworden. Dat is onzin natuurlijk. Maar even serieus, de yeti doet beerachtig aan, heeft een lange beharing, die wel doet denken aan de oerang oetan, en naar men zegt is hij voortgekomen uit een kruising tussen dieren en

mensen en wel in een lang verleden, toen de grote rivieren in de Gobi van loop veranderde of opdroogden. Dat zijn dus de gegevens, die wij daar over hebben, en dit betekent dus er bestaat inderdaad een yeti, er bestaat een verschrikkelijke sneeuwman. Ja, u hebt natuurlijk hier ook van alles, nietwaar, De Bilt, de verschrikkelijke weerman en zo. Laten we daar maar niet over praten. Je hebt zelfs de verschrikkelijke brandweerman. Die is heel bekend. Dat is de man dus die als pyromaan de branden blust, die hij zelf heeft aangestroken. Laten we daar niet over doorgaan, dat is geloof ik al weer verleden tijd.

x Ik heb geen vragen meer.

- Dan bent u een gelukkig mens.

Ja vrienden, dan moet ik informeren of u nog iets te berde wilt brengen.

x Ja, ik wou graag dat u iets vertelde over de beperking van het woord.

- Dat is een heel mooi onderwerp. Kijk, de beperking van het woord is gelegen in het gebruik daarvan. Want als je iets zegt, zeg je het vaak om iets anders niet te zeggen. En de moeilijkheid is, dat je met woorden wel veel niet kunt zeggen, maar vaak toch niet zonder dat opvalt wat je had moeten zeggen. Dit is naar ik mij heb laten vertellen in politieke kringen één van de grootste zorgen van de voormannen. Nalopers zijn er niet zo veel. Wanneer u zegt het woord, dan zegt u begrip. Een begrip is een beeld wat de mens in zich draagt. Als ik zeg geel, dan zijn er hier een aantal mensen, die heel verschillende kleuren zich voor ogen halen. Dat loopt van bijna oker tot een zullen wij zeggen door eigeel licht besmet wit. Dat wil dus zeggen, wanneer ik geel zeg, ik eigenlijk te weinig zeg. Maar ga ik het nauwkeurig omschrijven, dan wordt het nog moeilijker omdat iedereen voor elke bijkomende bepaling bovendien nog een eigen voorstelling heeft. Het is zo, dat iemand die in een volledige duidelijkheid wil spreken zich moet beperken tot een minimum aan woorden en dit aan moet vullen met de emotie. Dan namelijk zal men hem ongeveer begrijpen. Wanneer je woorden wilt spreken over de werelden, als je naar de hemel gaat en je wilt over de hemel spreken op aarde als je terugkomt, aangenomen dat dat kan, dan zou je moeten zeggen ja God zit daar maar hoe hij er uit ziet, kun je niet vertellen. Je weet het wel, maar je kunt het niet. En dan moet je zeggen, er waren engeltjes. Nou ja, dat loopt ook nogal uiteen wat men onder een engel verstaat. Dat is een soort hemels gevogelte voor de één en voor de ander eerder een soort, hoe moeten wij zeggen, nauw verhuuld blijk van behorend tot een bepaald deel van het menselijk ras. Dus het is inderdaad moeilijk om met woorden duidelijk te maken wat je zeggen wilt. Maar je kunt altijd proberen, dat is het mooie ~~xxx~~ van het woord, om door de dwaasheid van de woorden, die je tegenover elkaar zet, de mensen onbewust bewust te maken van hetgeen je niet gezegd hebt, maar toch hebt bedoeld.

Laat mij een voorbeeld geven. Ik heb in mijn tijd genoten van wijn, van muziek. En nu was er wel eens zo'n avond, dat de muziek verstomd was, het woord eigenlijk tekortschoot, dat werd gestoord door een teveel aan wijn, en dan dacht je wel eens nu moeten we toch eigenlijk naar bed gaan. Maar hoe zeg je dat. Als je een vrouwelijke bezoeker hebt, een bezoekerster, en het is werkelijk een ster, dan moet je er goed mee uitkijken. Dan kun je zo iets niet zeggen, althans kón je zo iets niet zeggen. En nu kun je ook wel zeggen, het is laat. Dan zegt de ander, wat vliegt de tijd, als het gezellig is. Dus wat doe je. Je loopt naar de lichtmeter, je draait de stop er uit, je gaat naar birmen en zegt, heeft iemand 10 losse guldens voor mij, want de muntmeter is leeg. Kijk voordat ze dat opbrengen, want in vino veritas is het over het algemeen wel zo dat er één of twee zeggen, ja het was zo gezellig maar nu wordt het wat lastig, ik ga naar huis. En dat betekent dus in feite, dat je de waarheid het best benadert door de daarbij passen de onwaarheid te hanteren. Maar schiet het woord werkelijk tekort? Het zijn onze gedachten die tekortschieten. Het woord kan je het leven tekenen in zo fijne lijnen dat je staat midden in een wereld met werkelijke mensen, dat je de vorst in de lucht aanvoelt en dat je gewoon ruikt dat de appels, die die vrouw verkoopt niet helemaal zuiver zijn. Dat is toch het woord. Maar dan is het de scene, die je in jezelf hebt. Het woord schiet tekort, omdat het alleen dan z'n betekenis krijgt wanneer het in ..(gehoest).. zijn weerklank vind. Is dit goed?

x Ja, dank u wel.

Ja dan geloof ik, en zalig zij die geloven want hun K is het Koninkrijk der Hemelen, dat het tijd wordt om met een slotwoord deze voor mij vreugdig merkwaardige bijeenkomst te besluiten.

x Als een pastoor.

- Nou ik heb wel veel dingen gezegd, waar ik het zelf niet mee eens was, maar ik was toch geen pastoor. Maar een schap ben ik ook niet geweest, al was ik nooit heerder. Wij moeten sluiten met nogal een dichtachtig werk, dat zich verschuilt achter de titeling welke ~~m~~ illustreert hoe zeer het woord soms bedriegt of tekort schiet, het schone woord. Het heeft één voordeel, ook u komt aan het woord, althans als u mij een woord geeft, want daarop moet ik dan improviseren. Ik weet niet welke zot dat heeft uitgedacht

maar het schijnt er bij te horen.

x Boekenweek - schaap - kind - zot.

- Een schaap, een kind, een zot - boekenweek. Dat klopt!
Want waar een schaap, een kind en een zot tevreden zijn, viert de uitgever boekenweek.
Laten we het boekenweek noemen.

Het is een ver verleden neergeschreven

De geboorte van het al en van het aardse leven

En zelfs de strijd, die voeren moet, tot de beloning der oneindigheid.

God gaf daarvoor geen boekenweek.

Hij liet zijn lezers in de steek

En sprak, zoek zelf maar wat ik zij,

Maar maak jezelf van binnen vrij.

Wees niet het schaap, dat volgzaam blaaf,

Maar ga je eigen weg.

Erken de herder, die waarlijk herder is,

En luister wat ik zeg.

Ik gaf u licht als kind op aarde,

Ik gaf u kracht als hemels goed,

Ik gaf u smart door één voor u gedragen,

En daar voor u een hemelpoort.

Ben je een nar dan zoek je veel tezamen,

En in je eigen trotse naam

Laat je de wijsheid in de steek.

Je zoekt wat modiefatten uit, een cabaretier,

Dat is boekenweek.

Maar heb je waarlijk dit verstaan,

Dan vind je mij in elk woord,

Dan vind je God daar waar hij is,

In elk bestaan,

In elk akkoord van klank, dat door de ruimte zweeft.

Want boek van boekenweek vergaat,

Maar het eeuwig lichte leeft

Zelfs al geen beseffen meer bestaat.

En daarmee laat ik, niet ontroerd,

Na dez' proeve licht verheugd u allen in de steek.

Voor mij is het einde van een tijd.

U laat ik dan de boekenweek.

Goedenavond.